

Nejvyšší správní soud
Moravské nám. 6
657 40 Brno-střed

datovou schránkou
Dne 20.1.2022

Ve věci:

Navrhovatel: ██████████,
narozen ██████████, trvale bytem ██████████
zastoupený advokátkou JUDr. Denisou Sudolskou, ČAK se sídlem Italská 2,
120 00 Praha 2

proti

Odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví České republiky,**
se sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

Návrh na zrušení opatření obecné povahy

Přílohy: plná moc, dále dle textu

I. Úvod

[1] Odpůrce dne 29. prosince 2021 vydal mimořádné opatření, č.j. MZDR 14601/2021-34/MIN/KAN, kterým nařídil postupem podle § 2 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb. o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů a § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví povinnost provozovatelů některých zařízení a služeb kontrolovat splnění podmínek podle bodu I/15 tohoto opatření u osob a neumožnit přístup k jmenovaným službám a do jmenovaných provozů za předpokladu, že osoba svojí povinností prokázat splnění podmínek nesplní (dále jen „**Mimořádné opatření**“).

[2] S ohledem na skutečnost, že Mimořádné opatření svou povahou představuje **opatření obecné povahy**¹, k tomu například rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13.10.2020: „*Jelikož tedy zákon o ochraně veřejného zdraví přímo stanoví, že napadené nařízení odpůrkyně vydané podle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 a § 82 odst. 1 a 2 písm. m) zákona o ochraně veřejného zdraví má formu opatření obecné povahy, nezabýval se již jeho materiálním aspektem. Ústavní soud totiž v nálezu ze dne 22. 4. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 8/2020, ve vztahu k mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví vydaným taktéž podle § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví uvedl, že při hodnocení povahy těchto aktů z hlediska možnosti jejich soudního přezkumu je nutné vycházet primárně z toho, že je zákon za opatření obecné povahy přímo označuje, byť pro ně stanoví určité odchylky od části šesté správního řádu.*“, a **Mimořádné opatření zkracuje práva navrhovatele**, podává navrhovatel k výše nadepsanému soudu tento

Návrh na zrušení Mimořádného opatření, jakožto opatření obecné povahy, ve smyslu § 101a a násl. z. č. 150/2002 Sb. soudní řád správní.

[3] S ohledem na skutečnost, že Mimořádné opatření bylo Odpůrcem vydáno ke dni 29. prosince 2021 a jeho účinnost nastala dne 3. ledna 2022 v 00:00 hod. podává Navrhovatel toto podání včas ve lhůtě stanovené ustanovením § 13 odst. 2 zákona č. 94/2021 Sb. zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů. Nad rámec předmětu návrhu Navrhovatel tuto lhůtu považuje za nepřiměřeně krátkou a zkrácení lhůty pro přezkum opatření obecné povahy vydané postupem podle § 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona o ochraně veřejného zdraví považuje za nepřiměřený zásah do práva navrhovatele na spravedlivý proces, byť si uvědomuje, že není rolí Nejvyššího správního soudu v tomto řízení posuzovat soulad výše zmíněného ustanovení zákona s principem práva na spravedlivý proces. Navrhovatel je toho názoru, že

¹ DANKO, Filip. Mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví jsou rozhodnutími podle zákona o odpovědnosti za škodu [online]. 2021 [cit. 2021-04-06]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/mimoradna-opatreni-ministerstva-zdravotnictvi-jsou-rozhodnutimi-podle-zakona-o-odpovednosti-za-skodu-111145.html>

ke zkrácení lhůty došlo bez přiměřeného důvodu, což potvrzuje též absence odůvodnění tohoto ustanovení v důvodové zprávě a příslušné ustanovení je nepřiměřeným zásahem do jeho práv jakožto navrhovatele.

II.

Aktivní procesní legitimace Navrhovatele

[4]Navrhovatel míní v úvodu tohoto návrhu uvést, že všechny napadené části se ho osobně dotýkají, a měly již opakovaně za následek bezprecedentní zásah do sféry jeho osobnostních práv. Vzhledem k rozsahu kontrol předpokládané Mimořádným opatřením opakovaně dochází k zásahu do jeho práva na soukromí, nadto způsobem, který plyne z povinnosti provozovatelů takovou kontrolu provádět. Z tohoto důvodu Mimořádné opatření Navrhovatele výrazně omezuje v užívání všech limitovaných služeb, neboť je může využívat pouze za předpokladu výrazného zásahu do jeho soukromí, a za cenu sdílení informací o svém zdravotním stavu s blíže neidentifikovatelnými osobami, které v jednotlivých provozovnách povinnost kontroly splňují. Z toho důvodu je Navrhovatel výrazně omezen též ve svých sociálních vazbách, a v možnosti participaci na sociálním životě obecně, neboť bez bezprecedentního zásahu do práva na soukromí nemůže participovat na jinak zcela běžných činnostech a využívat běžných služeb, kde by takovýto zásah do soukromí byl běžně nemyslitelný.

[5]Mimořádným opatřením jsou tedy Navrhovateli stanoveny podmínky a povinnosti, jež dle jeho názoru vyjádřeného v tomto Návrhu stanovit nelze, neboť k tomu neexistuje zákonný základ, a je tak zasaženo do jeho legitimního očekávání co do práv a povinností (resp. jejich omezení) plynoucích ze sekundární normotvorby.

[6]V pozici **zákazníka kadeřnictví**, kterýmžto Navrhovatel je, jsou mu v bodě I/2 Mimořádného opatření stanoveny podmínky přístupu ke kadeřnickým a holičským službám, na základě, kterých je povinen si v rámci využívání zcela elementárních služeb nechat kontrolovat údaje vypovídající o jeho zdravotním stavu a nechat si tak nepřiměřeně zasahovat do práva na ochranu soukromí. Provozovatelé jsou tímto Mimořádným opatřením postaveni do role, kdy jim za nevymáhání splnění této povinnosti hrozí vysoká peněžní pokuta, a k zásahu do práva na ochranu soukromí dochází opakovaně.

[7]V pozici **pravidelného návštěvníka provozoven stravovacích služeb**, kterýmžto Navrhovatel je, jsou mu v bodě I/3 Mimořádného opatření stanoveny podmínky přístupu k jinak elementárně poskytovaným službám, kteréžto nemají zákonný podklad a na základě kterých je povinen si nechat v rámci využívání zcela elementárních služeb nechat kontrolovat údaje vypovídající o jeho zdravotním stavu a nechat si tak nepřiměřeně zasahovat do práva na ochranu soukromí. Provozovatelé jsou tímto Mimořádným opatřením postaveni do role, kdy jim za nevymáhání splnění této povinnosti hrozí vysoká

peněžní pokuta, a k zásahu do práva na ochranu soukromí dochází opakovaně a pod hrozbou sankce.

[8]K obdobným zásahům do práv Navrhovatele došlo opakovaně též když mu měly být poskytnuty krátkodobé a rekreační ubytovací služby, a v době účinnosti Mimořádného opatření byl jemu i jeho rodině odepřen přístup do provozovny aquaparku, a to s odkazem na bod I/9 Mimořádného opatření, neboť další zásah do jeho práva na ochranu soukromí Navrhovatel nepřipustil.

[9]Navrhovatel je tedy aktivně legitimován k podání tohoto návrhu, čímž splňuje základní požadavek § 101a odst. 1 soudního řádu správního, a je tedy oprávněn se domáhat vyslovení nezákonnosti napadených částí Mimořádného opatření.

III.

K otázce povinnosti prokazování splnění podmínek stanovených Mimořádným opatřením

III.A

Rozpor Mimořádného opatření s právními předpisy v otázce prokazování splnění podmínek stanovených Mimořádným opatřením

[10]Navrhovatel spatřuje rozpor Mimořádného opatření s níže uvedenými předpisy, čímžto dochází k zásahu do jeho práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, jakožto práva zaručeného čl. 7 odst. 1 ústavního zákona č.2/1993 Sb. Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“), zároveň je též v rozporu s ustanovením čl. 10 odst. 3 Listiny, dále pak také dochází k zásahu do principu limitace uplatňování státní moci dle čl. 2 odst. 2 Listiny, do principu výhrady zákona ve smyslu § 4 odst. 1 Listiny, v neposlední řadě pak je Mimořádné opatření v rozporu s adaptačními zákony na ochranu osobních údajů ve smyslu zákona č. 110/2019 Sb., zákon o zpracování osobních údajů, ale taktéž s Obecným nařízením o ochraně osobních údajů (dále jen „**Obecné nařízení**“ či „**GDPR**“).

[11]Dle čl. 4 odst. 1 Listiny *mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.*

[12]Dle čl. 7 odst. 1 Listiny *je nedotknutelnost osoby a jejího soukromí zaručena a omezena může být jen v případech stanovených zákonem.*

[13]Dle čl. 10 odst. 3 Listiny *má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.*

- [14] Dle čl. 4 odst. 2 Obecného nařízení je „zpracováním“ osobních údajů jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.
- [15] Podle čl. 6 Obecného nařízení je zpracování zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z podmínek uvedených v odst. 1 pod písmeny a) – f) tohoto článku obecného nařízení.
- [16] Podle čl. 9 odst. 1 Obecného nařízení je zakázáno zpracování osobních údajů, které vypovídají o zdravotním stavu fyzické osoby, ledaže by se jednalo o některý příkladů stanovených odst. 2 tohoto článku. Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. a) stanoví, že je možno takový údaj zpracovat s výslovným souhlasem subjektu údajů, písm. i) pak stanoví, že zpracování je nezbytné z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví.
- [17] Zákon č. 94/2021 Sb. v § 2 odst. 2 písm. b) stanoví že mimořádným opatřením je omezení činnosti obchodní nebo výrobní provozovny nebo provozu obchodního centra nebo stanovení podmínek pro jejich provoz.
- [18] Zákon č. 94/2021 Sb. v § 2 odst. 2 písm. c) stanoví že mimořádným opatřením je omezení provozování holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry nebo solária, poskytování kosmetických, masérských, regeneračních nebo rekondičních služeb nebo provozování živnosti, při níž je porušována integrita kůže, nebo stanovení podmínek jejich provozování nebo poskytování.
- [19] Zákon č. 94/2021 Sb. v § 2 odst. 2 písm. d) stanoví že mimořádným opatřením je omezení provozování přírodního nebo umělého koupaliště nebo sauny nebo stanovení podmínek pro jejich provoz.
- [20] Zákon č. 94/2021 Sb. v § 2 odst. 2 písm. e) stanoví že mimořádným opatřením je omezení výuky nebo jiného provozu vysoké školy nebo stanovení podmínek pro výuku nebo jiný provoz vysoké školy.
- [21] Zákon č. 94/2021 Sb. v § 2 odst. 2 písm. i) stanoví že mimořádným opatřením je příkaz používat ochranné, mycí, čisticí nebo dezinfekční prostředky a další protiepidemická opatření.

- [22] Zákon č. 258/2000 Sb. v § 69 odst. 1 písm. i) stanoví že *Mimořádnými opatřeními při epidemii nebo nebezpečí jejího vzniku jsou zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku.*
- [23] Mimořádné opatření ve bodu I/2 písm. c) *nařizuje provozovateli holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry, solárií, kosmetických, masérských a obdobných regeneračních nebo rekondičních služeb, a provozovateli živnosti při níž je porušována integrita kůže, kontrolovat u zákazníka prostřednictvím mobilní aplikace Ministerstva zdravotnictví „čTečka“ splnění podmínek podle bodu I/15 před zahájením poskytování služby a zákazníkovi se nařizuje provozovateli splnění podmínek podle bodu I/15 prokázat.*
- [24] Mimořádné opatření dále v bodu I/3 písm. b) *nařizuje provozovateli stravovacích služeb, hudebních, tanečních, herních a podobných společenských klubů a diskoték, heren a kasin kontrolovat u zákazníka prostřednictvím mobilní aplikace Ministerstva zdravotnictví „čTečka“ splnění podmínek při vstupu do prostor, nejpozději však před poskytnutím služby, splnění podmínek podle bodu I/15 a zákazníkovi se nařizuje provozovateli splnění podmínek prokázat.*
- [25] Obdobnou kontrolu popsanou v bodech 23. a 24. tohoto Návrhu pak Mimořádné opatření stanoví taktéž v bodě I/6. písm. d), dále v bodě I/7. písm. b), dále v bodě I/9. písm. b), dále v bodě I/10. písm. b), dále v bodě I/11. písm. c), dále v bodě I/12. písm. d), dále v bodě I/13. písm. c), a v bodě I/14. písm. c), pro celou řadu za normálních okolností zcela běžných aktivit společenského života.
- [26] Podmínky, které jsou předmětem výše popsané kontroly pak stanoví bod I/15 Mimořádného opatření, přičemž podmínkami, které jsou kontrolovány jsou: a) absolvování RT-PCRT vyšetření na přítomnost viru, b) podstoupení očkování proti onemocnění covid-19 za současného splnění dalších doplňujících podmínek, nebo c) prodělání onemocnění covid-19 za současného splnění dalších doplňujících podmínek.
- [27] Dle názoru Navrhovatele dochází stanovením povinnosti prokazování splnění podmínek stanovených v bodě I/15 Mimořádného opatření k nepřiměřenému zásahu do osobnostních práv Navrhovatele, zejména pak do ústavně zaručeného práva na ochranu soukromí.
- [28] Napadaným Mimořádným opatřením Ministerstvo zdravotnictví zpřísňuje dřívější praxi, kterou v rámci „zvládnutí“ epidemii uplatňovalo v otázce kontroly splnění podmínek, kdy po provozovatelích zcela explicitně vyžaduje používání aplikace čTečka. Na tomto místě míní Navrhovatel uvést, že v rámci 32stránkového odůvodnění Mimořádného opatření žádným způsobem neuvádí, co ho vedlo ke stanovení explicitní povinnosti užívat tuto aplikaci, zároveň se taktéž žádným způsobem nevyjadřuje k otázce ochrany osobních údaj, snad jen s výjimkou evidence osobních údajů v případě hromadných akcí.

- [29] Stanovením explicitní povinnosti používat aplikaci čTečka tedy Ministerstvo zdravotnictví nepřímou vymezení škálu veskrze **osobních údajů**, které mají provozovatelé výše popsaných zařízení před poskytnutím výše popsaných služeb od svých zákazníků zjišťovat. Kontrola prostřednictvím aplikace čTečka probíhá typicky načtením QR kódu v zákaznickově aplikaci Tečka, případně na jiném dokumentu odpovídajícím způsobem potvrzujícím splnění některé z podmínek stanovených v bodě I/15. Po načtení QR kódu předloženého kontrolovanou osobou se následně na zařízení provozovatele zobrazí osobní údaje takto kontrolované osoby.
- [30] Údaji, které se provozovateli zobrazí, a tedy údaje které má implicitně povinnost z Mimořádného opatření kontrolovat jsou pak: **jméno a příjmení, datum narození a státní příslušnost kontrolované osoby** a konečně pak **údaj o podstoupení vakcinace včetně data podstoupení a typu použité vakcíny, případně informace o prodělání onemocnění včetně data prodělání tohoto onemocnění**, nebo v neposlední řadě **informace o podstoupení RT-PCR testu**.
- [31] V případě, že zákazník – Navrhovatel – prokazuje splnění podmínky předložením průkazu o podstoupení RT – PCR testu, zároveň je v rámci této kontroly nad rámec výše vymezených osobních údajů implikována taktéž kategorizace osoby podle bodu I/15 i) – iii), a provozovatel má tedy implicitně povinnost zjišťovat též skutečnost, že osoba se nemůže podrobit očkování pro kontraindikaci, případně že je osobou tzv. rozočkovanou.
- [32] Navrhovatel je toho názoru, že **jméno, příjmení, datum narození a státní příslušnost** kontrolované osoby jsou bez dalšího osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 Obecného nařízení.
- [33] Nad rámec výše uvedeného je Navrhovatel jednoznačně toho názoru, že **jakýkoliv údaj spojený s očkováním případně proděláním nemoci je jednoznačně údajem o zdravotním stavu**, ve smyslu čl. 4 odst. 15 Obecného nařízení. V případě pochybností Navrhovatel míní odkázat na společné stanovisko Evropského sboru pro ochranu osobních údajů a Evropského inspektora osobních údajů č. 4/2021 k tzv. covid pasům, který v bodě 34 implicitně uznává tyto informace za zvláštní kategorii osobních údajů.²
- [34] Navrhovatel je toho názoru, že povinnost, kterou obtěžkalo Ministerstvo zdravotnictví provozovatele jednotlivých provozů, a tomu odpovídající povinnost, kterou obtěžkalo Zákazníky – a jeho jakožto navrhovatele, je ve zcela zásadním rozporu s dotčenými ustanoveními Obecného nařízení.

² EDPB-EDPS Joint Opinion 04/2021 on the Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on a framework for the issuance, verification and acceptance of interoperable certificates on vaccination, testing and recovery to facilitate free movement during the COVID-19 pandemic (Digital Green Certificate).
Dostupné z: https://www.uouu.cz/assets/File.ashx?id_org=200144&id_dokumenty=53780

- [35] Navrhovatel na tomto místě podotýká, že absenci rozporu s obecným nařízením nelze dovozovat ani implikovaným souhlasem zákazníka – Navrhovatele – neboť souhlas je z podstaty věci svobodným a odvolatelným projevem vůle, přičemž jeho svobodnost je zásadním způsobem omezena, v okamžiku, kdy je jím podmiňováno poskytnutí zcela elementární služby.
- [36] Na tomto místě Navrhovatel zmiňuje, že výše nastíněný právní názor v bodě 35. není pouhou domněnkou a právním výkladem jeho samého, ale v klíčových otázkách se taktéž shoduje s názorem dlouhodobě zastávaným Úřadem na ochranu osobních údajů. Stejně tak další důvody rozporu mimořádného opatření s principy ochrany zpracování osobních údajů jsou reflektovány ve stanoviscích Úřadu na ochranu osobních údajů, přičemž tyto názory nejsou dlouhodobě reflektovány při přijetí žádného z mimořádných opatření, ba ani relevantních znění zákona. Povinnost konzultace s Úřadem na ochranu osobních údajů lze přitom dovodit z ustanovení čl. 35 odst. 1 Obecného nařízení.
- [37] Zároveň si Navrhovatel dovoluje analogicky poukázat na Připomínky Úřadu na ochranu osobních údajů k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých zákonů³ (dále jen „Připomínky“) - v bodě 2 těchto připomínek kritizuje Úřad na ochranu osobních údajů delegaci pravomoci ze které plyne nakládání s osobními údaji za současné absence jasných pravidel pro jejich zpracování: *„Odstavec 3 nepřipustně umožňuje, aby krajská hygienická stanice delegovala veřejnou moc na soukromoprávní osoby. Nejsou stanovena jasná pravidla pro zpracování údajů, které mají mít vždy charakter zvláštní kategorie osobních údajů (dříve citlivých údajů). Umožňuje se tedy zásah do základních práv na základě pouhé veřejnoprávní smlouvy.“* Při nynějším zásahu do základních práv *pouhým* mimořádným opatřením, kterým se přenáší povinnost nakládat s osobními údaji na provozovatele a zákazníky, nejenže nejsou stanovena jasná pravidla pro zpracování osobních údajů zvláštní kategorie, ale vysloveně absentuje jakékoliv zamyšlení nad předmětným zásahem do základního práva na ochranu soukromí.
- [38] Navrhovatel je toho názoru, že rozsah kontroly, a tedy i povinnosti stanovené provozovatelům a zákazníkům jsou v zásadním rozporu se zásadami zpracováním osobních údajů. V první řadě je zcela flagrantně porušen princip zákonnosti, korektnosti a transparentnosti zpracování osobních údajů. Mimořádné opatření bez bližší specifikace obtěžkalo provozovatele nakládáním s citlivými údaji, aniž by je jakýmkoliv způsobem blíže seznamovalo s rozsahem jejich práv a povinností, a učinilo jakékoliv opatření k ochraně takto zpracovávaných osobních údajů.

³ Dostupné z EKLEP u Návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů pod čj, OVA 33/22

[39] Navrhovatel namítá taktéž **rozpor se zásadou minimalizace údajů**, z něhož plyne, že rámec zpracovávaných osobních údajů musí být přiměřený, relevantní a omezený na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu pro který jsou zpracovány. Navrhovateli není zřejmé, z jakého důvodu má být provozovatelům služeb předkládán údaj o podstoupení vakcinace včetně jejího data a typu použité vakcíny, případně zcela flagrantní údaj o zdravotním stavu, kterým je prodělání onemocnění. V tomto kontextu je zarážející, že státní orgány úzkostlivě dbají na anonymitu sdělování informací o pozitivním výsledku testování na COVID-19, neboť se jedná o údaje způsobilé vyvolat vážné důsledky pro toho o kom vypovídají, ve stejný okamžik však ukládají Zákazníkům povinnost sdělovat skrze aplikaci čTečka údaj o případném prodělání onemocnění.⁴

[40] V poslední řadě Navrhovatel nenaplnuje obecné podmínky, se kterými Nejvyšší správní soud ve vztahu k ochraně citlivých údajů zabýval již v loňském roce: „*Obecně lze říci, že takové údaje lze zpracovávat za splnění více podmínek. Zejména takové zpracování se musí opírat o řádně vymezený účel [čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení GDPR]. Tento účel musí být „určitý, výslovně vyjádřený a legitimní“ [čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení GDPR] – nařízení tedy klade vysoké kvalitativní požadavky na stanovení takového účelu. Přitom právě od stanoveného účelu se dále odvíjejí omezení správce a zpracovatele těchto údajů i práva subjektů údajů. Jak již bylo uvedeno několikrát, z nyní přezkoumávaného mimořádného opatření není zcela jasné, k jakému „kontrolnímu účelu“ vedení evidence (a tedy i shromažďování a zpracování osobních údajů zvláštní kategorie) přesně slouží a odpůrce v rozporu se zákonnými požadavky neprovedl test proporcionality (viz shora bod [106]). Kromě toho tedy, že dostatečné nevymezení účelu vedení evidence znamená nesplnění požadavků na odůvodnění dle pandemického zákona, jedná se zároveň o porušení požadavků nařízení GDPR na vymezení účelu zpracování osobních údajů zvláštní kategorie. V první řadě to je totiž odpůrce, kdo měl vymezit účel zpracování a jeho další omezení z hlediska zachování práv subjektů údajů (tj. testovaných zaměstnanců) a k tomu měl též poskytnout přezkoumatelným způsobem vysvětlení v odůvodnění mimořádného opatření.“⁵ Z mimořádného opatření žádným způsobem nevyvěrá určitý a výslovně vyjádřený, a zcela jistě ne legitimní účel nakládání s citlivými osobními údaji, kterými jsou údaje o zdravotním stavu Navrhovatele.*

⁴ <https://www.uoou.cz/ke-zpracovani-osobnich-udaju-v-ramci-opatreni-proti-sireni-koronaviru/ds-6134/archiv=0&p1=2611>

⁵ Nejvyšší správní soud, 8 Ao 1/2021-133, 14. 4. 2021

III.B

K otázce překročení pravomoci Ministerstva zdravotnictví při vydání Mimořádného opatření v otázce povinnosti prokazovat splnění podmínek stanovených Mimořádným opatřením

- [41] Nad rámec výše uvedených skutečností, které samy o sobě zakládají důvody pro prohlášení napadených částí Mimořádného opatření za nezákonné, ze kterých plyne, že Ministerstvo zdravotnictví přistupuje velmi necitlivě k ochraně osobních údajů a v rozporu se zákonem při stanovení povinnosti kontrol, je Navrhovatel toho názoru, že Ministerstvo zdravotnictví jednalo zcela nad rámec svých pravomocí při stanovení povinnosti kontroly, přičemž tento rozpor vyplývá z textace samotného Mimořádného opatření.
- [42] Předmětné povinnosti kontroly na straně provozovatele a povinnost prokázání splnění podmínek na straně Zákazníka stanovuje ministerstvo postupem podle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb. a podle § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) zákona č. 94/2021 Sb.
- [43] Navrhovatel je toho názoru, že konkrétní povinnosti, jež jsou příkladmo popsány v bodech 23-24 a 29-30 tohoto Návrhu veskrze obsahově neodpovídají zákonným zmocněním, na které pak jednotlivé odstavce pod částí I. Mimořádného opatření odkazují.
- [44] Navrhovatel se v první řadě míní vyjádřit k samotnému charakteru zákonného zmocnění, resp. zákonné charakteristiky mimořádných opatření ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 94/2021 Sb., podle níž jsou stanoveny podmínky provozu v bodě I/2 který doslovně stanoví že „Mimořádným opatřením je omezení provozování holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry nebo solária, poskytování kosmetických, masérských, regeneračních nebo rekondičních služeb nebo provozování živnosti, při níž je porušována integrita kůže, nebo **stanovení podmínek jejich provozování nebo poskytování**“. Dle názoru Navrhovatele je nutno v první řadě užít jazykového výkladu tohoto ustanovení. Předmětné ustanovení doslovně uvádí, že se stanovují podmínky provozování nebo poskytování výše vymezených činností, a toto konkrétní ustanovení tedy obsahuje **čistě restriktivní** zmocnění ve vztahu k provozovatelům, tedy stanovení podmínek na straně provozovatele, za jakých je možno živnost provozovat nebo službu poskytnout.
- [45] Str. 19 věta předposlední odůvodnění Mimořádného opatření pak zní: „za **splnění podmínek pro využití** služeb v provozovnách nebo provozování některých činností je proto možné považovat a) certifikát o dokončeném očkování, b) doklad o prodělání nemoci nebo c) negativní výsledek vyšetření na stanovení přítomnosti viru SARS-CoV-2“. Tato formulace zcela jednoznačně svědčí o tom, že si Ministerstvo zdravotnictví neuvědomuje, základní textaci ustanovení § 2 odst. c) zákona č. 94/2021 sb. (a ustanovení obsahově

totožných), neboť Mimořádné opatření hovoří o **splnění podmínek pro využití služeb**, tedy na straně zákazníků, přičemž zákonné zmocnění ale hovoří pouze o **stanovení podmínek provozování nebo poskytování služeb**, tedy podmínek na straně provozovatelů.

[46] Str. 19 věta poslední odůvodnění – „Při předložení jednoho z těchto průkazů lze mít s vysokou mírou pravděpodobnosti za to, že osoba není infekční.“ Zde se Ministerstvo zdravotnictví v odůvodnění Mimořádného opatření dopouští zcela zásadního logického omylu, kdy naprosto ohýbá princip kauzality. Zatímco neinfekčnost dané osoby lze možná dovozovat z aktu kterým jsou splněny podmínky Mimořádným opatřením stanovených (např. akt očkování nebo prodělání nemoci) – nelze ji zcela jistě dovozovat z předložení jakéhokoliv certifikátu, který je notabene pouze jakýmsi průkazem o splnění stanovených podmínek, k jehož předložení zákazníkem, nebo snad dokonce jeho kontrole kterýmkoliv provozovatelem neexistuje zákonná povinnost.

[47] Dle názoru Navrhovatele však Ministerstvo zdravotnictví **zcela tacitně** dovozuje taktéž možnost uložení povinnosti kontroly splnění takovéto podmínky provozovatelům výše zmíněných služeb, aniž by k tomu existoval konkrétní (či abstraktní) právní základ.

[48] Jakkoliv z výše uvedeného vyplývá, že dle názoru Navrhovatele není možno postupem podle § 2 odst. 2 zákona č. 94/2021 Sb. nařídit povinnost Zákazníka prokazovat se provozovateli jakýmkoliv certifikátem prokazujícím splnění podmínek stanovených Mimořádným opatřením, míní Navrhovatel taktéž uvést, že dle jeho názoru není možno takovouto povinnost Zákazníka uložit ani postupem dle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb.

[49] Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval rozsahem pravomoci Ministerstva zdravotnictví nařídit určitou povinnost podle zbytkové klauzule § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví. Při použití výkladového pravidla *eiusdem generis* stanovil, že povinnosti jmenovitě nevymezené v písmenech a) -h) lze na základě písm. i) stanovit jenom v případě že jsou svojí povahou a zásahem⁶ do práv srovnatelné s některou povinností neobsažené ve zbytkové klauzuli.

[50] Nejvyšší správní soud ve výše zmíněném rozsudku vyslovil, že § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví představuje jakousi zbytkovou kategorii mimořádných opatření při epidemii, pod niž nelze podřadit jakékoli omezení základních lidských práv a svobod. S ohledem na ústavní limity plynoucí z čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod může

⁶ Nejvyšší správní soud, 5 Ao 1/2021-65, 6. 5. 2021

odpůrce na základě uvedeného ustanovení plošně nařídit pouze takovou povinnost, která je srovnatelná s jinou povinností uvedenou ve výčtu pod písm. a) až h) tohoto ustanovení.⁷

[51] Navrhovatel je toho názoru, že žádné z ustanovení § 69 odst. 1 písm. a) - h) neobsahuje možnost přikázání povinnosti, resp. činnosti, která by byla svým zásahem do práv Navrhovatele obsahově srovnatelná s výše popsáním zásahem do Listinou zaručeného práva na soukromí osoby. Zákaz podle písm. a) je toliko zásahem do práv majetkových, podle písm. b) zásahem do svobody pohybu, c) zásahem do práva s nakládáním s vodami, c) příkazem toliko veřejnoprávním, e) zásahem do práv majetkových, g) do práva na ochranu osobnosti a v písm. d) pak do majetkových práv státu.

[52] Velmi konkrétně pak míní Navrhovatel uvést, že překročení limitu pravomocí Odpůrce vnímá velmi silně v bodě I/3 b), kdy je mu nařízena povinnost prokázat provozovateli stravovacích služeb, hudebních, tanečních, herních a podobných společenských klubů. V tomto případě nehledě na jakékoliv další vznesené argumenty odvozuje Odpůrce svoji pravomoc k vydání této části nařízení z § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví, a § 2 odst. 2 písm. i) zákona č. 94/2021 Sb. V otázce nemožnosti dovození pravomoci z předmětného ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví si dovoluje Navrhovatel odkázat na svoji argumentaci uvedenou v příslušných částech, v otázce dovoditelnosti pravomoci z „pandemického“ zákona je pak Navrhovatel toho názoru, že z ustanovení § 2 odst. 2 písm. i) zákona č. 94/2021 Sb. pravomoc k uložení povinnosti prokazovat splnění podmínek provozovateli, případně pravomoc ke stanovení personálních podmínek dovodit nelze. Povinnost prokazovat svůj zdravotní stav komukoliv zcela jistě není tzv. „bariérovým opatřením“, jak hovoří o předmětu ustanovení § 2 odst. 2 písm. i) důvodová zpráva zákona č. 94/2021 Sb, a představuje výrazně větší zásah do Listinou chráněného práva na soukromí, než kupř. používání dezinfekčních prostředků. Zcela příléhavě k této argumentaci pak bod 30. Rozsudku Nejvyššího správního soudu 8 Ao 28/2021-83 ze dne 22. prosince 2021, ve kterém NSS dovozuje v případě zákazu tance a dodržování rozestupů, že *„Daná pravidla oproti používání ochranných, čistících, mycích či dezinfekčních prostředků stanovují provozovateli hudebních (tanečních) klubů povinnosti takového charakteru že zasahují do jeho práv mnohem intenzivněji, než opatření výslovně předpokládaná v § 2 odst. 2 písm. i) napadaného opatření a jsou oproti nim v tomto ohledu kvalitativně odlišná. Jak již bylo výše uvedeno, zmíněná opatření nepředstavují svou povahou další protiepidemická opatření představující méně významné zásahy do provozu (jako tomu může být např. u již opakovaně zmíněných stravovacích služeb), ale svou povahou (jak jednotlivě, tak i ve svém úhrnu) již nepochybně představují významné omezení činnosti navrhovatele, které nelze považovat za typově podobné s použitím např. dezinfekčních prostředků“.*

⁷ Nejvyšší správní soud, 7 Ao 21/2021-46, 20. 10. 2021

- [53] Přestože ve výše citovaném Rozsudku hovoří NSS výslovně o zásahu do práv provozovatelů, zásah do práva na ochranu soukromí Navrhovatele je v tomto případě ještě citelnější. Stejně tak tomu je v případě bodů I/6, I/7, I/8, a dalších, které se na ustanovení § 2 odst. 2 písm. i) zákona č. 94/2021 Sb. odvolávají.
- [54] Obdobně pravomoc k uložení povinnosti prokazovat splnění podmínek, nebo snad splnění podmínek kontrolovat, nelze vyčíst v případě bodu I/2 z ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 94/2021 Sb., na to konto však ani ze žádného jiného ustanovení, na které by se snad Odpůrce mohl odvolávat.
- [55] Zásah do ochrany soukromí Navrhovatele, a zároveň tedy uložená povinnost svoje osobní informace sdílet s provozovatelem některých provozů tedy překračuje rámec obsahově stejných / srovnatelných opatření, a uložení povinnosti prokazovat se informací o svém zdravotním stavu tedy představuje jednání odpůrce *ultra vires*, kdy dle názoru Navrhovatele není možno dovodit pravomoc k nařízení povinnosti Zákazníka prokazovat údaje o svém zdravotním stavu provozovatelům stanovených provozů, jakožto povinnosti nepřiměřeně zasahující do jeho práva na ochranu soukromí.

IV.

K otázce stanovení podmínek přístupu k některým službám na straně zákazníků

- [56] Ve druhé řadě, avšak se stejnou, ne-li vyšší měrou důležitosti, míní Navrhovatel brojit proti Mimořádnému opatření v částech, ve kterých se stanovují podmínky na straně Zákazníků, tedy konkrétně k ustanovení I/15 Mimořádného opatření.
- [57] Ze snahy o určitou redakční zkratku a zároveň ve snaze usnadnit práci nadepsanému soudu Navrhovatel uvádí, že Mimořádným opatřením dle jeho názoru nedochází k omezení provozů, nýbrž *de facto* k preventivnímu zákazu určité veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb a jiných provozoven, přičemž takové omezení je v rozporu s nyní již ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, který dlouhodobě uvádí, že: „*že pro plošné a preventivní omezení činnosti provozoven stravovacích služeb a provozu heren a kasin tak, že se v nich zakazuje přítomnost veřejnosti, neskýtá pandemický zákon žádnou oporu*“ a „*ani na základě § 69 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví nemohl (odpůrce – Ministerstvo zdravotnictví – pozn. autora) preventivně zakázat přítomnost veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb, v hernách a v kasinech.*“⁸
- [58] Zároveň míní Navrhovatel podotknout, že případné omezení, které provádí § 69 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví, a to způsobem stanoveným jednotlivě

⁸ Nejvyšší správní soud, 6 Ao 22/2021-44, 21. 5. 2021

příslušným bodem Mimořádného opatření ve spojení s bodem I/15 nemá oporu v žádném ze dvou zákonů o které se Mimořádné opatření opírá, neboť v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu operuje s negativním způsobem vymezenou skupinou osob jakožto s osobami podezřelými z nákazy (konkrétně tedy s osobami, které nesplňují podmínky stanovené bodem I/15 Mimořádného opatření). K tomu konkrétně pak výroky I. a II. Usnesení Nejvyššího správního soudu 4 Ao 3/2021-117 ze dne 11. listopadu 2021: *Mimořádné opatření při epidemii nebo nebezpečí jejího vzniku podle § 69 odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, lze vydat pouze tehdy, je-li jeho cílem zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními osobami* [§ 2 odst. 7 písm. a) citovaného zákona]. *Není-li ohniskem nákazy celá Česká republika, nelze bez dalšího předpokládat, že osobou podezřelou z nákazy je každý. Správní orgán může podle § 69 odst. 1 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zakázat nebo nařídit jen takové „další určité“ činnosti, které jsou typově obdobné konkrétnějšímu vymezení činností uvedených v předchozích položkách výčtu mimořádných opatření. Prostřednictvím § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví nelze obcházet podmínku stanovenou v § 69 odst. 1 písm. b) téhož zákona, dle níž tam uvedené zákazy, omezení či uzavření musí směřovat k omezení styku osob podezřelých z nákazy s osobami ostatními.*⁹

[59] Nejvyšší správní soud ve výše zmíněném rozhodnutí jasně definoval mantinely toho, jaký může a nemůže být „kvalitativní“ rozsah adresátů Mimořádného opatření, kdy konkrétně v bodě 44. výše citovaného usnesení stanovuje, že osobě, jež má být bráněno ve styku s ostatními osobami je zdravá fyzická osoba, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo osoba, která pobývala v ohnisku nákazy. Z textace ustanovení § 69 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně veřejného zdraví ve spojení s § 2 odst. 7 písm. a) stejného zákona pak lze vyčíst, že takové opatření pak může dopadat též na skupinu osob, které spojuje *geografické* hledisko – tedy pobyt v místě ohniska nákazy. V tomto duchu pak pokračuje rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v bodech 46. an. výše citovaného usnesení.

[60] V napadaném Mimořádném opatření nicméně volí Odpůrce hledisko textaci obou zákonů odporující, kdy negativním vymezení skupiny osob (tedy osob nesplňujících podmínky) zamezuje přístup k jindy zcela běžným službám osobám na základě kritéria, které nemá svoji oporu v zákonech, na které se odvolává, zároveň pak nedostatečně odůvodňuje, jakým způsobem má toto, byť nezákonné, hledisko způsobilost zamezit nebo předejít šíření nakažlivé nemoci.

[61] Navrhovatel nemíní zatěžovat toto podání, jehož cílem je jen a pouze dostatečně jasná specifikace mezi sekundární normotvorby (jež jsou dle jeho názoru překračovány), polemikou na téma způsobilosti očkování zamezit šíření nemoci, kdy ve shodě

⁹ Usnesení Nejvyššího správního soudu 4 Ao 3/2021-117 ze dne 11. listopadu 2021

s judikaturou Nejvyššího správního soudu považuje za notorietu, že osoby očkované mohou nemoc šířit. Dovoluje si však okrajově uvést, že dle jeho názoru je úmyslem zákonodárce vyjádřeným ve výše citovaných ustanoveních při šíření izolovat osoby způsobilé přenášet nemoc – a jakýkoliv jiný patronizující výklad, dle kterého by snad měly být izolovány osoby které mohou k jakémukoliv druhu onemocnění náchylnější, nemá žádnou oporu v zákoně. Toto vše ovšem s důrazným poukazem na to, že Navrhovatel nemíní žádným způsobem bagatelizovat v současnosti probíhající epidemii ani snahu o zmírnění jejích dopadů.

[62] O tom, že Navrhovatelem výše nastíněná argumentace není Odpůrci zjevně známa svědčí kupříkladu tato citace z odůvodnění Mimořádného opatření na str. 18: „*Cílem protiepidemických opatření stanovených mimořádným opatřením je tak snížení mobility a vzájemného kontaktu mezi osobami, aby tak pokračoval pozitivní vývoj v počtu nově diagnostikovaných případů onemocnění covid-19.*“ Jakkoliv navrhovatel není osobně ztotožněn s metodou snížení mobility a vzájemného kontaktu všech osob, jakožto s metodou, která by měla být úspěšná v řešení současné pandemie, míní na tomto místě podotknout, že ve vlastním textu Mimořádného opatření pak Odpůrce nečiní *opatření ke snížení mobility a vzájemného kontaktu mezi osobami*, ale toliko opatření k vyčlenění určité části společnosti, kterou vymezuje hlediskem, které nemá oporu ani v zákoně ani v jeho upřesnění příslušnou zmiňovanou judikaturou.

[63] Odůvodnění Mimořádného opatření na str. 19 *in fine* uvádí, že: „*Při předložení jednoho z těchto průkazů lze mít s vysokou mírou pravděpodobnosti za to, že osoba není infekční*“. Navrhovatel s touto částí polemizuje již výše z hlediska argumentační logiky, v tomto oddíle návrhu si s tímto ospravedlněním Odpůrce dovoluje polemizovat z hlediska zákona. Takováto textace odůvodnění, která pak má svůj obecně závazný projev v bodě I/15 Mimořádného opatření jde jednak proti citovaným ustanovením zákona, **zároveň je pak v přímém rozporu s požadavkem artikulovaným Usnesením NSS 4 Ao 3/2021. Ministerstvo zdravotnictví v tomto případě považuje za infekční osobu každého, a z tohoto vlastního soudu připouští výjimky, na základě fikce bezinfekčnosti, namísto toho, aby v Mimořádném opatření aktivně vymezil osobu infekční z dikce § 2 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně veřejného zdraví.**

[64] Odpůrce dle názoru Navrhovatele velmi úspěšně vymezil podmínky, za jakých lze mít za to, že osoba naplňuje podmínky bezinfekčnosti, nicméně je na místě uvést, že tím v žádném případě nedává zadost požadavku pozitivního vymezení osoby infekční ve smyslu zmíněného ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví, zároveň žádná část odůvodnění neospravedlňuje označení celého území země jako ohniska nákazy – nadto by takové absolutní označení bylo ve zjevném rozporu s jakýmkoliv požadavkem na odůvodnění. Zároveň odůvodnění také nepracuje s tím, že by snad celé území mělo být ohniskem nákazy – viz strana 18 odůvodnění Mimořádného opatření, kde se praví: „...aby

byly i nadále zachovány mechanismy snižující riziko vzniku nových významných ohnisek šíření.“.

[65] Navrhovatel je důkladně obeznámen s judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. s Rozsudkem NSS 8 Ao 15/2021, který v bodě 42. uvádí: „*podezření na nákazu vůči všem by tedy muselo být opřeno o další konkrétní skutečnosti (například vysoký podíl nakažených v populaci či velmi vysoké denní přírůstky nakažených, vyšší riziko přenosu viru s ohledem na počasí a podobně). Odpůrce by navíc musel podezření vůči všem osobám, které se nacházejí na území České republiky, řádně odůvodnit a prokázat, což nyní neučinil.*“. Jinými slovy je na Odpůrce kladen požadavek na to, aby vymezil, proč jsou některé osoby označovány za osoby podezřelé z nákazy, a nikoliv na to, aby některé osoby z podezření vyloučil. Odpůrce žádným způsobem v odůvodnění Mimořádného opatření neospravedlňuje, proč opět nerespektuje mantinely stanovené Nejvyšším správním soudem, případně co ho vede k tomu odchýlit se od názoru vysloveného NSS.

[66] V poslední řadě pak míní Navrhovatel uvést, že skutečnost, že je povinnost prokazovat se stanovena nezákonným podkladem, představuje o to silnější zásah do principu tzv. neakcesorické rovnosti, tedy obecného zákazu diskriminace. Zmíněné právní rozlišování mezi subjekty, které se z jakéhokoliv (byť legitimního) důvodu odmítnout prokázat v rámci přístupu k elementárním službám představuje projev libovůle Odpůrce. Stanovení takových podmínek je tedy v **přímém rozporu** s požadavkem neakcesorické rovnosti. Navrhovatel opakovaně vymezuje, že zvýhodňující přístup není založen na objektivních a rozumných důvodech a není tak naplněn požadavek tzv. legitimního cíle zákonodárce. Navrhovatel poukazuje též na to, že mezi cílem (tedy výhodou přístupu ke službám) a prostředky k jeho dosažení neexistuje vztah přiměřenosti a zejména pak opodstatněnosti.

[67] Ve smyslu bodu 66. tohoto Návrhu je tedy Mimořádné opatření ve svém souhrnu ze všech výše uvedených důvodů nepřipustným zásahem do principu rovnosti zaručené článkem 1 Listiny.

[68] **Jinými slovy tedy Odpůrce stanovuje zákazy Zákazníkům dle zmocňujících ustanovení pandemického zákona, která ho k tomu neopravňují, případně povinnosti podle zbytkové klauzule ustanovení § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví, aniž by respektoval soudy opakovaně zdůrazňovanou zásadu *eiusdem generis*, jež se pro tuto zbytkovou klauzuli uplatní, a bez ohledu na to, že tak činí *ultra vires* přijímá takové opatření na základě nedostatečného odůvodnění, které je v mnoha částech v přímém rozporu s výše nastíněnými argumenty, ale i dalšími právními předpisy, v neposlední řadě pak v rozporu s Listinou základních práv a svobod.**

V. Závěr

- [69] Navrhovatel si dovoluje pro účely soudu zrekapitulovat stručnou formou svojí argumentaci. Dle názoru Navrhovatele mu není možné uložit povinnost prokazovat provozovateli splnění podmínek, stanovených bodem I/15 Mimořádného opatření, z důvodů vymezených v následujících bodech.
- [70] V rámci algoritmu soudního přezkumu, který Nejvyšší správní soud judikaturní přijal vnímá Navrhovatel zejména překročení zákonem vymezené působnosti Odpůrce při vydání Mimořádného opatření, dále pak **v rozporu obsahu Mimořádného opatření se zákonem** (a najmě též Listinou) a ve stanovení povinností, které jsou v rozporu s principem proporcionality.
- [71] Dle názoru Navrhovatele není možno pravomoc k uložení takové povinnosti dovodit z ustanovení § 2 zákona č. 94/2021 Sb., neboť toto dle jeho názoru není způsobilé být právním základem k uložení povinnosti zákazníkům ale toliko provozovatelům.
- [72] Dle názoru Navrhovatele pravomoc k uložení takové povinnosti nelze dovodit z ustanovení § 69 odst. 1 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb. neboť taková povinnost obsahově neodpovídá žádnému ze zbývajících opatření pod písmeny a) – i) tohoto ustanovení.
- [73] Dle mínění Navrhovatel uložení takové povinnosti *minimálně* rozsahem informací zpřístupněných provozovateli představuje neopodstatněný zásah do jeho práva na ochranu soukromí, a zároveň v odůvodnění Mimořádného opatření zcela a úplně absentuje odůvodnění rozsahu informací zpřístupněných provozovateli, zároveň však Navrhovatel považuje jakoukoliv formu povinnosti prokazovat svojí identitu a zprostředkovaně též zdravotní stav za zásah do práva na ochranu soukromí, jež je v rozporu s principem proporcionality.
- [74] Dle názoru Navrhovatelé je způsob stanovení takové povinnosti v přímém rozporu s dotčenými ustanoveními Obecného nařízení, neboť nerespektuje zásadní mantinely vyjádření účelu zpracování osobních údajů, dále nerespektuje příslušný ustanovení specifikující zvláštní úpravu zpracování citlivých údajů, a obecně představuje zásadní zásah do ochrany soukromí, jež má Obecné nařízení za cíl naplňovat a neposkytuje Navrhovateli žádným způsobem záruku ochrany osobních údajů.

VI.
Návrh

[75] Navrhovatel považuje zákonný podklad pro vydání Mimořádného opatření, kterým je dle odpůrce § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 25/2000 Sb. a § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) zákona č. 94/2021 Sb. za nedostatečný. Jeho vydání je v rozporu čl. 4 odst. 1 Listiny, čl. 37 odst. 1 Listiny a čl. 10 odst. 3 Listiny, v neposlední řadě pak také s korektivy ochrany osobních údajů stanovených obecným nařízením.

S ohledem na vše výše uvedené Navrhovatel žádá, aby nadepsaný soud vydal následující:

R O Z S U D E K

- I. Mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky ze dne 6.4.2021, č.j. MZDR 14601/2021-34/MIN/KAN **se zrušuje v částech:**
 - a. I/2 písm. b a c)
 - b. I/3 písm. b)
 - c. I/6 písm. c) a d)
 - d. I/7 písm. b)
 - e. I/8 písm. a, b)
 - f. I/9 písm. a, b)
 - g. I/10 písm. a, b)
 - h. I/11 písm. b, c)
 - i. I/12 písm. c), d)
 - j. I/13 písm. b, c)
 - k. I/14 písm. c)
 - l. I/15.
- II. Odpůrce je povinen do 3 dnů od právní moci rozsudku uhradit náklady řízení k rukám zákonného zástupce navrhovatele.

S pozdravem

JUDr. Denisa Sudolská
advokát
i.s.

